

R.
[Ž 107 (106),1]

O - sla - vuj - te Ho - spo - di - na, ne - bot' na vě - ky tr - vá je - ho mi - lo - sr - den - ství.

Ž 107 (106)

1.	Pustili se po	lo - dích na mo - ře,	* sháněli obchody po	ši - rých vo - dách.
2.	Viděli Hospodi	- no - va dí - la	* a na širém moři	je - ho di - vy. R.
3.	Rozkázal a vyvolal	bouř - ný ví - tr,	* který do výše	vzdou - val vl - ny.
4.	Stoupali až k nebi, (+) sestupo - va - li	do pro - pa - stí,	* jejich duše se	trá - sla v ne - bez - pe - čí. R.
5.	¶ Tu volali ve své	tí - sni k Ho - spo - di - nu	* ¶ a on je z jejich úz	- ko - stí vy - svo - bo - dil.
6.	Uklidnil bouři	v ti - chý vá - nek,	* ¶ a utišily se	moř - ské vl - ny. R.
7.	Radovali se,	že se u - klid - ni - ly,	* ¶ a dovedl je do vytouže	- né - ho pří - sta - vu.
8.	¶ Ať chválí Hospodina za jeho	mi - lo - sr - den - ství,	* za jeho divy	k do - bru li - dí. R.